

המנחות והנסכים פרק שנים עשר מנחות קג.

מסורת הש"ס

(א) מור ט: (ג) פסחוס נג: מור ט: ערשין כ: (ג) [לעיל פא: (ד) מור ט: (ו) לעיל פא: צ"ל ג"ק ונבחה, (ז) צ"ל השעורין ח' בדעמו כ"י, (ח) צ"ל וז' על קרבן, צ"ק, (ט) צ"ל נמי אכל לחמך, צ"ק, (י) צ"ל טעמא דבש"ס כ"י, צ"ק, (י"א) פסחוס דף כ"ה כ"י, צ"ק, (י"ב) צ"ק מ"ו, צ"ל צ"ק, (י"ג) דלח טעמא דלח תחיל לתנות על שיער שזא מור ומיור כ"י, צ"ק, (י"ד) ג"י צ"ק,

תורה אור השלם

1. מוצא שפתִּיךָ תִּשְׁמֹר
וְעֲשִׂיתָ בְּאִשְׁרֵי נְדָרֶיךָ לִי
אֱלֹהֶיךָ נִדְבָה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
בְּפִיךָ: דְּבָרִים כַּג כד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לדבריו וכו'
ומעיקרא לזה איכיון:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה (בעמוד הקודם)
הא וכו' ולכך מצי
למיהדר תב"ד. עיין לעיל
דף פא ע"ג תוספות ד"ה
תודה:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

א) תיבות לא אמר כלום
 נמחק: ב) דלעיל ומוקי
 דטעמא: ג) באומר אילו:
 ד) טעי ומעיקרא לא: ה) אמר
 מנחה למנחה:

אלא שקבען בשעת נדר. הרי עלי להציל את זו במחצת: **אבל בשעת הפרשה.** דבשעת נדר אמר הרי עלי מנחה סתם ובשעת הפרשה יקבעה ואמר זו אחיז לשם נדר במחצת: | א | **לא אמר כלום.** לא ייפסל: **מאי עטמא לכאשר נדר.** כתיב כמו שאמרת בשעת נדר קיים דברך ולא כלשר הפרשת דבשעת הפרשה | קבעה: **אמאי.** מחוייב לנאמרי מן החטים: **נדר ופסחו עמו וכו'.** עם הנדר אמר פסח שמתחטט בו דכיון דלמא מן השעורים אמרי' שאין דעמנו להציל כלום דלדרי' וידע' אמר מנחה מן השעורים: **פסום לשון**

אלא שקבען בשעת נדר *אבל בשעת הפרשה
לא *כאשר נדרת ולא כאשר הפרשת איתמר
נגמי אמר רבי אהא בר חנינא אמר ר' אסי אמר
רבי יוחנן לא שנו אלא שקבען בשעת נדר
אבל בשעת הפרשה לא כאשר נדרת ולא
כאשר הפרשת: מתני' ^אהאומר רבי עלי
מנחה מן השעורים יביא מן התמים קמח יביא
סולת בלא שמן ובלא לבונה יביא שמן
ולבונה חצי עשרון יביא עשרון שלם עשרון
ומחצה יביא שנים ^ברבי שמעון פוסט ^גשלא
התנדב כדרך המתנדבין: גמ' ^דאמאי נדר
וופתחו עמו הוא אמר חזקיה הא מני בית
שמיני יורא דאמרי תפוס לשון ראשון דתנן
^ההוא נזיר מן הגרונות ומן הדבילא ב"ש
אומרים נזיר ובית הלל אומרים: אינו נזיר ר'
יוחנן אמר אפי' תימא בית הלל יבאומר אילו
הייתי יודע שאין נודרין כך לא הייתי נודר כך
אלא כך אמר חזקיה לא שנו אלא דאמר
מנחה מן השעורים אבל אמר מנחה מן
העדשים לא מכרי חזקיה כמאן אמר
לשמעתיא כבית שמאי ובית שמאי משום
תפוס לשון ראשון הוא מה לי מן השעורים מה
לי מן העדשים הדר ביה ומאי מעמא הדר ביה
אמר רבא מתני' קשית' מאי אירא דתני
מנחה מן השעורים ליתני מן העדשים אלא
שמע מינה משום דטעי הוא ^ובשעורים טעי
בעדשים לא טעי ורבי יוחנן אמר אפילו מן
העדשים מכרי ר' יוחנן כמאן אמרה לשמעתיא
כבית הלל וכו' ^זהא משום דטעי הוא בשעורים
טעי בעדשים לא טעי לדברוי דחזקיה קאמר
ליה את מאי מעמא הדרת כך משום דלא
קתני מן העדשים דלמא לא מיבעיא קאמר
לא מיבעיא מן העדשים דאיכא למימר מהדר
הוא דהדר ביה ותפוס לשון ראשון אלא
אפי' מן השעורין נמי דאיכא למימר מיטעא
הוא דקא טעי אפי' הכי תפוס לשון ראשון
אמר

דאין מנחה זאל שטענדיג ליפערן דודא'ס מ'אמר זאלן היינט
ווען דאס פאר אים לא האט היינט נאר אן עיקר קאמפאניען:
לא

די דיבור וו"ל דלמ"ד אין פותחין צוהרטה
וטעמא דב"ש נקט לשנויי אפי' למ"ד
הוי צריך לפרושי טעמא דב"ש משום
דש' דניחא ליה לפרושי טעמא דבית הלל
כר"ש משום דהיינו נמי טעמא דב"ש

ש"ס לא אמרו חלל

פסול לכה: אמר אבי וכו' לא שנו כי אמר או להביא במחבת דפסול שלא קבען בשעת נדר כשנדר תחלה אמר ו אבל קבען בשעת הפרשה כגון שבשעת נדר אמר הרי עלי ובשעת הפרשה כשהפריש ואמר ו להביא במחבת אם הביא במרחשת יצא ודחשמו ועשת אש נדרת הבית לא כשר פשוט: והביא עלי מחבת אע"פ דאמר מן השעורים נתיחב להביא מן החטים דאין מביאין מן השעורין דאין עומר וממנת קצות וכן אם אמר

[illegible]

(א) נראה ד"ל שהרי בוודאי לא נמכרין בתחילה לומר דבר שא"ל והלכך אמרינן דתפוס לשון ראשון וכו'.

אומר כן היה צלצי לשון רבינו תם:
ל